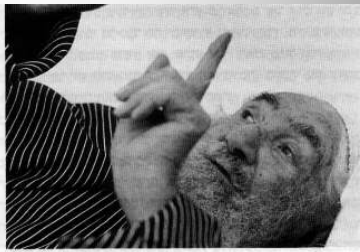

די בוהים של

רבי ישראל

אודסר, זצ"ל

אנו מן

האנש דשנה

כל הזכויות שמורות – מותר להעתיק איך שהוא – בלי להוציא דיבורים, שלא לקלקל המכוון, וד"ל

אומן, כל השנה

דיבר כמו נבואה ממה שיהיה בביאת משיח וכו' ובסוף אמר גם בעניין הבאת הציון:
"חכינו כבר הרבה זמן, יכולים לחכות עוד קצת" (והיה מובן שזה לא יהיה מהר, כמו שחשבנו מקודם).

באותה שנה, סמוך לשבת חנוכה (אחרי), הלך רבי ישראל לנשיא לבקש להביא הציון, והיה הסכם. אבל, בעוונותינו, התעורר מחלוקת גדולה מצד הוועד וכו', עד שלא הביאו את הציון. [אחרי כמה חודשים, כשאחד אמר לו שהתנגדו הוועד, רבי ישראל אמר בצחוק: לא, זה הרוסים, כי היה להם פרנסה ואכסניה טובה, ולא רצו לאבד את זה].

בתקופה הזאת, נעלם רבי ישראל, ולא ידענו איפה הוא מתאכסן. הוא היה אוחד בשתיקה, גם לעיתונאים שרצו שביע דעת לא רצה להשיב. גם לחברים ששאלו מה לעשות וכו'. רק שמעתי שאמר: כבר עשיתי כמעט את הכל, צריכים רק להתפלל עוד קצת.

בכל זאת, היה חזק אצלנו שיהיה הקיבוץ בירושלים וכו', אבל רבי ישראל בעצמו התחיל לפקפק קצת בזה בתקופה של סיוון – תשנ"ג.

בסוף אייר, דיבר איתנו מהקיבוץ באומן, ונבהלנו, כי רצינו וחשבנו שיהיה בירושלים. אז, אמר: רבנו הקדוש הוא כלילות גדול, וכו'..

בסיוון, שאל אותי איפה יהיה ראש השנה.
אמרתי לו: בירושלים או במירון, וגער בי: מי אמר?
אמרתי לו: אתם.

בסיוון תשנ"ג, אחד מהמקורבים הישנים שהתרחק אז ולא ידע מכל הסיפור, נסע לאומן על שבועות, ובחזרה בא לרבי ישראל והודיע לו על זה.
אמר רבי ישראל: כן, אם לא בא הציון, נצטרך להמשיך לנסוע לשם כמקודם!

אחר-כך, בתמוז, התחיל רבי ישראל לבלבל העולם איפה יהיה הקיבוץ, פעם דיבר שיהיה באומן ופעם אמר בירושלים וכו'..

בכל זאת, היה יותר חזק שיהיה באומן, והיה קשה לנו לקבל, כי רצינו שיהיה בירושלים.

פעם, נכנסתי אליו בשבת וכו', ואחר ספיקות שעשה במקום הקיבוץ, אמרתי לו: מה הרצון של ה' יתברך איפה יהיה? צחק רבי ישראל, ואמר: נראה ..

סמוך לראש חודש ניסן תשנ"ב, התעוררו שני אנשים לחפור במקום קבורתו הנוראה על מנת להביא ציונו הקדוש בארץ. אחר כך התחרטו, ואיזה מפורסם אמר שאין לעשות את זה.

כשנסענו לרבי ישראל בראש חודש ניסן במירון (תשנ"ב), שר ואמר שיש להביא את הציון לארץ, ושכל מה שאומר המפורסם הזה, צריך לעשות להיפך.

בתקופת ר"ה תשנ"ג באומן, דברו עם רבי ישראל מהסכנה שהרוסים זרקו גז מדמיע במקום לינת היהודים וכו'.

ביום ב' של ר"ה, בגמר ההפטרה, אמר רבי ישראל: נגמר אומן, צריכים להביא את הציון של רבנו הקדוש לארץ ישראל.

צריכים להביא גם כן הציון של כל הצדיקים, רבי נתן, הבעל שם טוב וכו'. כי פה נעשה מסוכן, וכמה יכולים לשמור, ועכשיו יש לנו מדינה. אומן יישאר מקום קדוש, כי זה מקום שאיפה היה קבור רבנו הקדוש (אחרי שיבוא). ניסע לאומן כל השנה בכל זאת (גם אחרי שיבוא), אבל בראש השנה יהיה בירושלים. וגם אז, יהיה אנשים שירצו בכל זאת להמשיך לנסוע בראש השנה, וצריך לא לעשות מחלוקת, אבל אני - אני אהיה בירושלים בראש השנה, כי יהיה יותר קדוש, מקום של עצמות של רבנו הקדוש וקודש קודשים, ובית המקדש וכו'..

אחד שאל:

אבל אם לא יבוא הציון וכו'..

השיב רבי ישראל:

יבוא, יבוא.

שאלו אותו באיזה מקום להביא הציון, ואמר שצריך לחשוב וכו'..

אחד הציע בהר ציון.
ונענע בשמחה רבי ישראל, כן בהר ציון, על יד דוד המלך ע"ה.

הוא גם אמר:

אני חושב שצריך לעשות את זה דרך הממשלה.

אחד אמר:

אז הגאולה קרובה..

השיב רבי ישראל:

לא, זה לא קרוב, זה קרוב מאוד.

צום גדליה על הציון:

בסוף תמוז, אמר: בסוף, הרוסים התחרטו, וצריכים לנסוע במקום העצמות כמו שכתוב בחיי-מוהר"ן, אז יהיה באומן. הקשו לו: אבל אמרתם "נגמר אומן וכו'". אמר: "אבל, מה לעשות שהתחרטו הרוסים וכו'". שאלו: אבל משהוא שאל "אם לא יבוא", ואמרתם "יבוא" ? אמר: אבל מה לעשות שבסוף התחרטו הרוסים? יהיה שמח, ויהיה הרבה קיבוצים בירושלים, בחברון, אבל אני אהיה באומן!

בעת ההיא, לקח רבי ישראל כרטיס לאומן. אחר-כך, ביטל הכרטיס. אחר-כך לקח עוד פעם כרטיס לאומן. אבל אנחנו לא רצינו לקחת, כי חשבנו בכל זאת שיהיה בירושלים, חוץ מאחד שלקח איתו.

נשמע גם בתקופה של הבלבולים איפה יהיה הקיבוץ, שאמר: שהעצמות הם כבר פה, וזה יתגלה באלול. אבל כשרצה לנסוע, אחד הזכיר הדיבור הזה, ואמר רבי ישראל: "אבל אנחנו לא זוכים לראות אותו", ואחר שהתקשו אמר שצריכים לנסוע (זה מוקלט).

בחודש סיוון תשנ"ג, באו אנשים לא מקורבים לשאול איפה יהיה ראש-השנה, ואמר רבי ישראל שצריכים לברר איפה נמצאים העצמות. בכך, בבקשתו, נסענו לבית הנשיא, לשאול מאביבה (המזכירה של הנשיא שזר) את זה, ואמר רבי ישראל: "שמעתי שהרוסים התחרטו, או לא התחרטו, אז לברר איפה העצמות. והיא אמרה שתברר. אבל כנזכר לעיל, בתמוז, אמר שיהיה באומן.

רבי ישראל נסע לאומן בר"ה תשנ"ד, וכשנודע לנו שהמטוס המריא, הלכנו תיכף לשדה תעופה על מנת לנסוע, וכן עשו רוב החברים, באיחור זמן. כשהגענו, ביום שני בלילה לפני ר"ה, אמר: "יש לי אוטו למטה, ואני רוצה לנסוע לטבריה לבתי". אמרתי לו שאנחנו לא בארץ, אמר לי: "איפה אנחנו?" (באומן) "בחוף לארץ? לא משיבים כלום!?" נגשתי ואמרתי: רבנו הקדוש לא רוצה שניסע לאומן על ראש-השנה?

ולא השיב כלום. הייתי אז נבוך, אולי לא טוב עשינו, אולי עוונות שלנו גרמו שנתעכב הישועה (הבאת הציון) ועל זה מקפיד רבי ישראל, כי הוא נסע ואמר לנסוע, וגם בשנה רוב הדיבורים היו לנסוע, חוץ מכמה ספיקות וכו' כנ"ל.

למחרת, יום שלישי, היה שמח, ניגש על הציון, דיבר בהתעוררות. וכשבקשתי ברכה, הראה לי הציון עם היד, ואמר: "פה זה המקום הכי קדוש בעולם, יש פה כל הנשמות", ורמז אז לבקש פה הכל.

באותו ראש השנה (תשנ"ד), היה דינים. במחרת ר"ה יום שבת קודש, היה עת רצון, בסעודה שלישית, ואמר רבי ישראל: נצטרך לנסוע כל שנה ושנה לר"ה לאומן. **אחד** שאל: אז לא יבוא הציון? אמר רבי ישראל: "יבוא זמן לזה, אבל כל זמן שלא נעשה, צריכים לנסוע לאומן".

מהסיפור הזה, שניים-ארבעה החליטו להישאר בירושלים ולהשפיע על השאר. אמר רבי ישראל: "לא צריך ק"ק, לא צריך בית-המקדש, יש לנו אומן..."

בר"ה תשנ"ה, נסע לאומן. אחד חיכה לו בשדה-תעופה, ופנה אליו לפני ההמראה, ואמר: נו, רבי ישראל תישארו פה.. ודחף אותו רבי ישראל עם תנועה חזקה של היד, בגערה.

נסענו, והיה רבי ישראל שמח, בפרט ערב ר"ה, ועסק גם בהמתקת הדינים כהרגלו וכו'. ערב ר"ה, כשהגויים לא רצו ליתן לו להיכנס, אמר: מדוע להיות תלויים בגויים? צריכים לקנות דירות שלנו שנסע לאומן לדורי דורות.

במוצאי ר"ה, כשאחד אמר לו שעשה מסירות נפש ביותר לנסוע, ענה: "אבל לא זכיתי להרבות בתפילה על הציון".

בחול-המועד סוכות תשנ"ה, אמר לאחד, בלילה: "היית באומן בראש-השנה?". ענה: לא, הייתי בירושלים. ענה לו רבי ישראל בשלילה: "רבנו הקדוש אמר לנסוע אלי, אלי זה אומן".

יש עוד דיבורים על זה, שלא יספיקו המון יריעות לספר, אבל הכלל היה שאמר בהתחלה, שנגמר אומן, ויבאו העצמות, ובסוף אמר שכן צריכים לנסוע. ומזה נתבלבלו קצת אנשים, ואמרו שצריכים להבין ולא לנסוע, אבל לא שרבי ישראל בעצמו אמר לא לנסוע.. וחילוק הדעות בזה היה רק איך הביטול לצדיק, כי דברתי עם הארבעה אנשים שלא נסעו אז, וראיתי שלא מסכימים עד כמה צריכים לזרוק השכל ולהתבטל להצדיק.

בתקופה הזאת, אחד התווכח איתי, הוא לא רצה לנסוע, ואמר לי שאנחנו לא כמו ירק לדרוך, צריכים להבין וכו'... פניתי לרבי ישראל, ואמרתי לו: יש חברים שלא רוצים לנסוע לאומן. השיב: כן! אז, לא צריך, רבנו הקדוש לא צריך לאף אחד (כדי ליתן לו תיקון).

אמרתי: אבל, הם חושבים שזה האמת! אמר רבי ישראל: שיחשבו מה שהם רוצים.

כל האחרים היו אז נוסעים לאומן בלי פקפוק; רק אחרי הסתלקות רבי ישראל, נתגברה העלמה, וחזרו האנשים מדעותיהם על-ידי משפיעים וכו', וד"ל.

ש
נת
נחמ
נחמ
מאומן

אומן
כל השנה
אצל הראש בני ישראל

